

ΕΤΟΣ 68ον

6 Σεπτεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3510)

Ο ΘΕΟΣ, Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Μία από τις πιο συγκλονιστικές παραβολές για τον κόσμο και τον άνθρωπο είναι αυτή των κακών γεωργών. Λίγο πριν το πάθος του ο Χριστός περιγράφει ποιός είναι ο Θεός, ποιός ο άνθρωπος και ποιός ο κόσμος. Χρησιμοποιεί, όπως το συνηθίζει, μία εικόνα από τη ζωή των ανθρώπων, και συγκεκριμένα από την αμπελουργία.

‘Ο οικοδεσπότης Πατέρας

‘Ο Θεός χαρακτηρίζεται ως «οικοδεσπότης». Μέ μία σειρά από ρήματα, που μαρτυρούν λόγο και ενέργεια, αποκαλύπτεται ο τρόπος με τον οποίο μας φανερώνεται. «Φύτεψε ένα αμπέλι, τό περιέφραξε, έσκαψε σ’ αυτό πατητήρι, έχτισε πύργο, τό παραχώρησε σέ γεωργούς και έφυγε για άλλον τόπο» (Ματθ. 21,33). ‘Ο κόσμος είναι αμπελώνας που φυτεύτηκε από τον Θεό. ‘Ο αμπελώνας παράγει σταφύλια, τά οποία τρέφουν και εύφραίνουν μέ τό κρασί τον άνθρωπο. Τά σταφύλια έχουν μία ξεχωριστή όμορφιά. Μαρτυρούν άφθονία και λιτότητα. Άφθονία μέ τή γεμάτη όψη και όμορφιά που έχουν πάνω στό κλήμα. Λιτότητα μέ τούς μικρούς καρπούς, που γλυκαίνουν και χορταίνουν, αλλά δέν χρειάζεται νά φάει κανείς πολύ άπ’ αυτούς.

‘Η χαρά και ή ασφάλεια στην ‘Εκκλησία

‘Ο Θεός έβαλε όρια στον κόσμο, περιφράσσοντάς τον. Τά πάντα είναι δικά μας, αλλά υπάρχει και κάτι που δέν μας ανήκει. Αυτό είναι ή δυνατότητα νά γίνουμε κατά χάριν θεοί από μόνοι μας. ‘Η θέωση έρχεται έντός του αμπελώνας, μέσα από τήν κοινωνία μέ τον Θεό. Γιατί ο αμπελώνας δέν είναι μόνο υλικός. Είναι ή ίδια ή ‘Εκκλησία, δηλαδή ο κόσμος στον όποιο ή σχέση μέ τον Θεό δίνει τό νόημα τής ζωής. Άν βγούμε από

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κα' 33-42)

Ἡ παραβολή τοῦ ἀμπελιοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ φκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλίθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοί, ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;».

τά ὄρια τοῦ ἀμπελῶνα, τότε ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τῆ χαρά καὶ τὴν ἀσφάλεια πού ὁ Θεός μᾶς παρέχει. Ἡ ἀπομάκρυνση εἶναι ἡ ἁμαρτία. Κάθε τί πού εἶναι ἐκτός τῶν ὀρίων τοῦ ἀμπελῶνος μπορεῖ νά μᾶς κάνει νά αισθανθούμε προσωρινά ἐλεύθεροι, ἀλλά μᾶς παραδίδει στό κακό καὶ τὴν ἁμαρτία.

Ὁ Θεός ὅμως ἔσκαψε καὶ πατητήρι. Μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νά χαροῦμε. Εὐλόγησε τὴ ζωὴ καὶ τοὺς καρπούς της. Τὴν ἀγάπη, τὴ συνάντηση τῶν τρυγητάδων πού φέρνουν τὸν καρπὸ τοῦ ἀμπελῶνος, γιὰ νά τὸν πατήσουν στό πατητήρι, νά τὸν κάνουν μούστο καὶ κρασί. Ὁ μούστος παράγει προϊόντα πού τρέφουν. Ἄν «βράσει», γίνεται ὁ οἶνος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς. Δέν πατᾶ μόνο ἓνας τὰ σταφύλια, ἀλλά πολλοί. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρία νά χαροῦμε μαζί μέ τοὺς ἄλλους, στήν ἔνωση καὶ τὸν χορὸ τῆς ἀγάπης, ὅπως γινόταν παλαιότερα πού ὁ τρύγος καὶ τό πάτημα τῶν σταφυλιῶν ἦταν γιορτὴ μέ τὴ συμμετοχὴ ὅλων.

Ὁ Θεός ὅμως ἔχτισε καὶ πύργο. Ἄφησε δηλαδὴ τόπο καὶ γιὰ νά ἐτοιμασεὶ τό κρασί στά ὑπόγειά του, ἀλλά καὶ νά μποροῦν ὅσοι ζοῦνε στὸν ἀμπελῶνα νά κατοικοῦν καὶ νά χαίρονται. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ πύργος

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν παραβολὴ αὐτή· Ὑπῆρχε κάποτε ἓνας οἰκοδεσπότης, ὁ ὅποιος ἐφύτρεψε ἓνα ἀμπέλι, ἔβαλε γύρω του ἓνα φράχτη, ἔσκαψε εἰς αὐτὸ ἓνα πατητήρι καὶ ἔκτισε ἓνα πύργον. Ὑστερα τὸ ἐνοίκιασε εἰς γεωργούς καὶ ἔφυγε εἰς ξένην χώραν. Ὅταν δὲ ἐπλησίασε ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους του πρὸς τοὺς γεωργούς διὰ νὰ πάρουν τοὺς καρπούς του. Ἀλλ' οἱ γεωργοί, ἀφοῦ συνέλαβαν τοὺς δούλους του, ἓναν ἔδειραν, ἄλλον ἐσκότωσαν, ἄλλον ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἔστειλε ἄλλους δούλους περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ ἔκαναν εἰς αὐτούς τὰ ἴδια. Τελευταῖον δὲ ἔστειλε πρὸς αὐτούς τὸν υἱὸν του καὶ εἶπε, «Θά ἐντραποῦν τὸν υἱὸν μου». Οἱ γεωργοὶ ὅμως, ὅταν εἶδαν τὸν υἱόν, εἶπαν ἀναμεταξύ τους, «Αὐτός εἶναι ὁ κληρονόμος. Ἐμπρός, ἅς τὸν σκοτώσωμεν καὶ ἅς πάρωμεν τὴν κληρονομίαν του», καὶ ἀφοῦ τὸν συνέλαβαν, τὸν ὠδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τί θὰ κάνῃ εἰς τοὺς γεωργούς ἐκείνους; Λέγους εἰς αὐτόν, «Θά τοὺς ἐξολοθρεύσῃ μέ τὸν χειρότερον τρόπον καὶ τὸ ἀμπέλι θὰ τὸ παραδώσῃ εἰς ἄλλους γεωργούς, οἱ ὅποιοι θὰ τοῦ παραδώσουν τοὺς καρπούς εἰς τὸν καιρὸν τους». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, «Ποτὲ δὲν ἐδιαβάσατε εἰς τὰς γραφάς, ὅτι ὁ λίθος πού ἀπέρριψαν οἱ οἰκοδόμοι, ἔγινε ἀκρογωνιαῖος λίθος· ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε αὐτό, καὶ φαίνεται θαυμαστόν εἰς τὰ μάτια μας».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τῆς πρόνοιας τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμον. Καὶ αὐτός ὁ πύργος μᾶς κάνει νὰ παλεύουμε καὶ γιὰ τὸν ἐπιούσιον ἄρτο καὶ γιὰ τὸν ἄρτο τῆς ἀληθινῆς ζωῆς μέ ἐπίγνωση ὅτι ὅλα ἀνήκουν στὸν Θεό.

Πρόσκληση ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης

Ὁ Θεὸς ὅμως παραχωρεῖ τὸν ἀμπελώνα καὶ τὰ πάντα σ' αὐτόν στοὺς γεωργούς, στοὺς ἀνθρώπους, σ' ἐμᾶς δηλαδή. Ὁ ἴδιος φεύγει. Μᾶς ἐμπιστεύεται τὸν κόσμον καὶ μᾶς δίνει τὴν ἐλευθερίαν νὰ παλέψουμε σ' αὐτόν. Νὰ χαροῦμε. Νὰ καρπωθοῦμε τὰ ἀγαθὰ του, ἀλλὰ καὶ μέ ἀγάπην νὰ μοιραστοῦμε μέ τοὺς συνανθρώπους μας ὅ,τι μᾶς δόθηκε. Ὁ Θεὸς στέλνει στὸν κόσμον ἐκείνους πού μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ὑπάρχει πάντοτε ἓνα μερίδιο πού ἀνήκει σ' Ἐκεῖνον. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ εὐγνωμοσύνη. Τὸ «εὐχαριστῶ» γιὰ ὅσα μᾶς ἔδωσε καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἡ εὐλογία νὰ μοιραζόμαστε τὰ χαρίσματα τῆς ἀγάπης του πού μᾶς δόθηκαν, εἴτε αὐτὰ εἶναι ὑλικά εἴτε πνευματικά ἀγαθὰ. Ἔτσι ἐπιστρέφουμε στὸν Θεὸ τὸ μερίδιό του πού εἶναι νὰ τοῦ μοιάσουμε, δίνοντας στοὺς ἄλλους.

Κάποιοι ὅμως ἀπὸ μᾶς μοιάζουμε μέ τοὺς κακοὺς γεωργούς. Ἀψηφοῦμε τὸν Θεὸ γιὰτὶ δὲν τὸν βλέπουμε μέ τὰ σωματικά μας μάτια. Γιατὶ

6 Σεπτεμβρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ανάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. κα΄ 33-42.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Σεπτεμβρίου, πρὸ τῆς Ὑψώσεως.
Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

ἔχουμε τόση ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μας καὶ τό λογικό μας, τὰ ὅπλα καὶ τίς δυνάμεις μας, πού νομίζουμε ὅτι μπορούμε νά τὸν περιφρονούμε καὶ νά θανατώνουμε ὅσους μᾶς ζητοῦν τό μερίδιο τοῦ Θεοῦ. Νά ἀρνούμαστε τὴν ἀγάπη καὶ νά προτάσσουμε τὴν αὐτάρκεια. Νά ἀρνούμαστε τὴν εὐχαριστία καὶ νά προτάσσουμε τό δίκιο μας. Νά σκεφτόμαστε ὅτι ὁ Θεὸς δέν θά ἀσχοληθεῖ ἄλλο μαζί μας. Κι ἐνῶ ἐκεῖνος ἐπιμένει, στέλνοντας τὸν Υἱό του, τὸν Χριστό μας, ἐμεῖς ἐπιμένουμε νά κρατᾶτε τὸν κόσμο ἐγκεντρικά γιὰ ἐμᾶς. Καὶ βγάζουμε τὸν Χριστό «ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος», ἔξω ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, γιὰ νά τὸν σκοτώσουμε, νά ποῦμε ὅτι δέν ὑπάρχει γιὰ ἐμᾶς, ὥστε νά θεωροῦμε ὅτι τὰ πάντα μᾶς ἀνήκουν.

Ὁ Θεὸς θά ἐπανεέλθει. Τὴν ὥρα τοῦ θανάτου μας θά γίνει καὶ ἡ κρίση μας. Καὶ τότε ὁ κόσμος θά δοθεῖ σέ ἄλλους, πού θά ξέρουν ὅτι ἡ νοικοκυροσύνη, ἡ δημιουργικότητα, ἡ πρόνοια, τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεία Οἰκονομία ἔχει ὡς βάση τῆς τὴν ἀγάπη. Μόνο πού μαζί μέ τὴν ἀγάπη συνυπάρχει ἡ δικαιοσύνη. Διότι κι αὐτὴ ἀναδεικνύει τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἡ μόνη ἀλήθεια εἶναι ὁ Θεός.

Ἄς ξαναβροῦμε στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τό νόημα καὶ τῆς δικῆς μας ζωῆς, ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἔναντι τοῦ πλησίον, ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας!

π. Θ. Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr